

Gönlümün Asumanı Hanende Tekindir

— s.-edip-yoru · 30 Ağustos 2009

Beni kendimden ayırma ya Rabbim!
Verdiğin her dert benim içindir.
Bu saatte içimden seslenen kim?
Bu ürpertici ses kimindir?

Gönlümün asumanı senin hanende tekindir...

Beni kendimden ayırma ya Rabbim!
İçimdeki şeytanı sustur.
Başım, vücudum ve kalbim,
Yalnız yalnız sana mahsustur.

Gölgemi taşımaktan acizim beni kudretinle coştur...

Beni kendimden ayırma ya Rabbim!
Yüreğim donmasın, sevginle ısıt.
Senle başlasın hep güne dilim,
Işığını alnımda harlayarak hep taşıt.

Canlı kukla olamam gönlümü ferah feza ısıt...

Beni kendimden ayırma ya Rabbim!
Rotamı düz bir çizgide hallendir.
Doğrular sel sebil... Yanlışıları hissetmesin içim,
Rahmet yağmurlarında ruhumu çimdir.

Bitmesin şıkbaharlar, menevişle çiçeklendir...

Beni kendimden ayırma ya Rabbim!
Baki ulviliksin hep kal dünyamda.
Âşıklar yalvarırken sana inim inim,
Koronla ahenk estir hülyamda ve rüyamda.

Türlü bahar muştuları rayiha saçsın bağrımda...

Beni kendimden ayırma ya Rabbim!
Derdim her mevsim neşelensin civir civir.
Atımı eyerleyip sevgimi çıkın eyledim,
Nurunla pakla beni kalmasın pas ve kibir.

Yemişimi ballandır hep olayım şakir...

Adreslerine ulaşsın kanatlanarak dileklerim.
Bütün perdeler açılsın sonsuzlukta eriyeyim.
Beni kendimden ayırma ya Rabbim!

S. Edip Yörükoğlu